

Lachrymæ

Reipublicæ Londinensis,

EPICEDIA

Præcipuorum quatuor

Senatorum.

Anno decimo Regni Serenissimi & Potentissimi
Magno Britanniarum Regis

CAROLI.

Ad Senatū

ex magnis Urbis

Sat Cruce compunctus Patris jam compuncte luctum,

A Senæ qui nomen, Senæ Senatui, habet.

Londini Typis Tbome Cotes. 1635.

85. d. 24

*Nobilissimo, Amplissimo & Prudentissimo
Senatui Londinensi:*

Honorabilissimo Dn. Praetori, sive Majori,

ROBERTO PARKHURST:

Consultissimo Urbis Syndico, sive Recordatori,

Roberto Mason Armigeri:

Honorabilibus 16 Senatoribus, sive Aldermannis,

Equitibus & Armigeris,

Honorabilissimisque ex illis duobus Vice-Comitibus,

Johanni Highland, & Johanni Cordell:

Benefactoribus aeternum colendis,

in communi luctu Patria,

Humano & sapientissimo totius mundi Rectore, salutem,

et per Johanneum, felicis memoriae & meriti

sui Republica precatur.

Dum genit horrendo passim Germania bello,
Et plusquam lachrymis sanguine terra madet:

Ne quid tristitia decleset sub Pace Britannis,

Sensit & humanas Curia vestra vices:

Vix benè Sol clausit duodenis mensibus annum,

Luxistis Patrie bis duo fulcra Patres.

Corporis hæc vestigia sunt pia membra, decusque,

Fraterno licuit donec amore frui.

Sed jactura gravis patienti est mente ferenda,

Dummodò prudentes Urbis habet ampla Viros:

Hic tunc collapsas poterunt supplere Columnas,

Et dare quassata vela secunda rati.

Consilij robor Ter Maximus addat IOVA,

Emporio crescent Orbis & Urbis opes.

Humillimus alienus

JOH. SICTOR Bohemus.

EPICEDION

In Honorabilem Dominum Rodolphum
Freemannum, celeberrimam Reipublice Lon-

dinensis Prætozem Regium, 16 Martij pie in Christo &

placide in Magistratu mortuum, & 16 Aprilis Anno

Domini 1674 solenni pompa funebri sepultum,

TRISTIS haud quicquam, nisi dum Respublica felix
Amittit clavum Consilij; Ducem!

Procinus ille dolor cunctos diffusus in artus

Mansit, & in sensum singula membra rapit.

Attoniti spectant cœu nautæ in turbine Cives,

Quis queat irato ponere fræna mari

Nec prius horrifonos fulcra bene carbasa fluctus,

Donec Naucletus dirigat ipse ratein.

Urbs Tamesina gravi pariter nunc læsa dolore

Deslet ubique sui fata inopina Ducis,

Plenaquæ tot varijs læchrymatur Curia curis,

Luget & emeriti funera quisque Senis.

Dulce caput periit, Sanctique columna Senatus,

Et sex viginti prima Corona Patrum.

Flos Patriæ cecidit primo sub vere procella,

Cum violis primas sic imitando rosas.

Hec citius medio Consul gravis occidit anno,

Concidit & Patrij gemma probata fori

Deposuit sceptrum letho sublatus & ensen

Quis obijt Prætor Regis in urbe vices

Indefessus erat cultor Pietatis & æqui

Et miseris placidam sponte ferebat opem:

Annus & iudex leges moderamine flexit,

Ne jus exiret sæpè rigore modum.

Inde

Inde Senatus annis quinosegerat annos,
Dumque summus cessarat Urbis honos.
Immo Magistratum defunctus fortis ad instar
Militis extremum clausit in orbe diem.
Hinc inter reliquos tam magno in funere Cives
Pannificæ luget turba togata tribus:
Precipue socio conscripti ex ordine Patres.
Deplorent tanti fata dolenda viri.
Namque peregrinas merces mutando per oras
Emporium Patriæ nobile iuvit ope.
Charus erat populo, Regi sed charior ipsi,
Vixote sat gratus vir pietate Deo.
Cum thalami consorte suas Rex magnus in zedes
Venit, & agrotum vidit in urbe Patrem.
Maximus ante obitum cumulus fuit ille favoris,
Vix fieri maior vix potuisset honor.
Credo Seni instantes satis id lenisse dolores,
Semper ut optarit suavius inde mori.
Sic Patriæ valedixit ovans aditurus Olympum,
Hic ubi cum Christo gaudia letus agit,
Calicolasque inter verè jam liber ab omni
Crimine fidereas tot speculatur opes.
Et licet ingentem capiat Respublica luctum;
Diffuset & lachrymis vrbs populosa suis:
Attamen exemplo reperit Caput ipse Senatus,
Substituitque novum, quem dedit ordo, Ducem.
Ergo pii Cives Frimanno optate quietem:
Est satis amemo condoluisse Seni.
Restat adhuc vestro Prætor Moulsonus honori,
Qui solus Patrijs consulit arte bonis.
Sic dantur interitis Leges Pietate tueri,
Gratius ut tandem sit Politicæ poli-

Aliud Epicedium

In Honorabiles Equites Dn. Martinum Lumley, & Dn.
Robertum Ducey Baronetum, celeberrima Reipublice
Londinensis Senatores, ante paucos annos Supremo Viri Magi-
stratu cum laude magna defunctos; jam verò hoc An. Dn.
1634, & hac astate p̄d & placide in Christumatis, &
solemni pompa funebri, Gentia, consueti sepulch.

Vix satis à primo requievit Curia locus,
Dum fecit Capiti debita iusta suo;
Iam dolor alter adest, velut auctus in æquore fluctus,
Quando Senatores Mors rapit atra duos.
Iunius arentes refecat sic falcibus herbas,
Ipsaque marcentes dissipat aura rosas.
Tres equidem amisit felix Respublica flores,
Et Patriæ meritos pro Pietate Patres.
Quisque Magistratus alternos gessit honores,
Dux ubi Consilij summus in Vrbis fuit.
Primus in officio Firmannus liber ab omni
Crimine fidereas victor adivit opes.
Huic comes ad caelos Lumleyus alter Achates
Præturam laudicivibus esse docet.
Tertius ad clavum Patriæ, sub Rege, Duceus
Præbuit egregium se probitate Ducem.
His tribus hoc anno prope urbs ordata Columnis
Nil nisi continuo funere vultus alit.
Nec sanè immeritò: diuturno namque labore
Efficit expertos usus in orbe viros.
Hinc etiam prudens magna gravitate Senatus
A Senibus lectum nomen & omnia habet.
Non facili talis reparatur sorte ruina,
Ni Deus è superis porrigat ipse manum.

Ille etenim vasti solus moderator olympi
Sceptra, Magistratus, iuraque cuncta regit,
Et cum non alia possit ratione videri,
Sic generi humano conspiciendus adest.
Verba Tamefina pari graviter nunc faucia luctu
A summo placidam Numine poscit opem.
Haud equidem à multis fuit hæc afflictior annis,
Defleat ut tantos morte premente Patres,
Marius è vivis Erimannum vere recenti
Sustulit, & violis reddidit esse parem.
Iunius abruptæ vitæ citò sila Duco,
Vt doceat, quam sit bulla caducus homo.
Iulius ardenti Lumleyum æstare peremit,
Non fecis ac fluxas decurrit aura rosas.
Omnibus his candor, Pietatis & æmula virtus
Nobiliore animo calcar alacre dabant.
Vt gradibus certis accrevit grandior ætas;
Sic quoque cessit eis amplior Urbis honos.
Ritè Magistratu supremo & munere functis
Pro meritis merces aurea torquis erat.
Civibus hinc speculum reliquis illustre relictum,
Vt Patriæ curam cum Pietate gerant.
Unus enim legitur iudex autore Senatu;
Acceptum Populo par decus alter habet.
Purpura distinguit venerandum à plebe Senatū,
Bis tredecim vicis qui dare jura solet.
Fas est palmigeram stadio decurrere metam,
Laudibus & Spartam condecorare piam.
Invia virtuti via nulla, labore paratur,
Emeritisque datur Patribus omnis honos.
Non minus & restat post funera fama superstes,
Que vetat interris nomen & acta mori.

Aliud Epicedium

*In Honorabilem Virum, Dn. Hugonem Perry,
Armigerum, celeberrimæ Reipublicæ Londi-*

*nenfis Senatorem sive Aldermanum, antehac Depu-
tum Supremi Locumtenentis & Justitiarium Pacis*

in Comitatu Middlesexia, 18 Decembris pñ & pla-

cide in Christo mortuum, et 20 Januarij solenni

pompâ exequiarum sepultum.

A Capite ad calcem sentit jam Curia luctum,
Et dolor in luctu nescit habere modum!
Antè trium Caput fuit nrbs Augusta sepulchrum;
Iamq; Senatorum Mors petit ipsa chorum.
Siccine perpetuo serpet violentia Lethi,
Integer & nunquam flore Senatus erit?
En iterum perijt Perreus mense Decembri,
Vir pius, & Patriæ digna Columna suæ,
Vixque Magistratus primos sat adeptus honores
Exhibet instabiles fortis in Orbe vices!
Principio Patriæ vigilans Præfectus in armis
Exeruit fortis robur alacre Ducis;
Iustitiæque Togâ vicino Præses in agro,
Quâ decuit, Regi præstitit arte fidem:
Protinus hinc iudex electus ab urbe per annum
Virtutis studio criminis ultor erat;

Inde

Inde Senatorum cingens gravitate Coronam

Ad majora gradu gesta parabat iter.

Sed quia Mors cunctis inhiat mortalibus horis,

Et nihil intactum Parca relinquit humi;

Non minus ille pari sublatus cuspide Lethi

Spem desiderio clausit ad astra pio.

Sic vivat in terris Legi parere Tonantis,

Rectorisq; Dei iussa verenda sequi.

Sat cepisse datum, tractare negotia rerum,

Consultare & Patrijs pro Pietate focis.

Non vixisse diu, verum bene vivere laus est,

Et facere officij debita pensa sui.

Optimus in Patriam tali probitate Senator

Pro speculo reliquis civibus esse potest.

Conscendant alij meritis ad culmen honoris;

Est satis impolita sorte placere Deo.

EPILOGVS

Omnia qui claudis, rebusq; repugula ponis,

Certa suis vitibus tempora FINIS agit.

Terminus est nostris praefixus in Orbe diebus;

Vivit ab aeterno REX sine fine DEVS.

